Un relato de Carlos Casares

Recordo que eran dous homes vestidos dunha maneira estrafalaria. Non sei se Ã-an disfrazados de mulleres, de sotas de bastos ou de algo polo estilo. Foi hai bastantes anos, cando eu era neno, e a memoria non estÃ¡ xa moi fresca para lembrar sucesos tan lonxanos. O que si recordo con precisiÃ³n Ã© que a Garda Civil andaba detrÃ¡s deles, metralleta en man, e que eles fuxÃ-an polos tellados. Eu vinos precisamente preto da miÃ±a casa, escondidos detrÃ¡s dunha mansarda. Como quedaban apenas a un tiro de pedra, a pesar de que levaban a cara pintada de negro, recoÃ±ecÃ-n a un dos dous, era o Juan Manuel Tejada, un veciÃ±o noso, porta con porta, fillo da Lucita PelÃ¡ez, amiga da miÃ±a nai....

Leer o relato completo neste novo apartado de **Secciones/PoesÃ□a-Relatos**